

4. Kanast olnud üks fulane, see oli tähele pannud, et perenaine igapäev tangu pudru keetnud ja kaufiga kambri peale viinud. Ta läinud ühel päeval, kui perenaine jälle tangu pudru keetnud, jalaga kambri peale ja petnud ennast juna ära. Perenaine toomud ka pudru kaufi juna, pannud jala ühe laua tinnu peale ja läinud ära. Sulane sõnus ilusti pudru kaufi tähtsaks ja toimetanud oma asjad asemelle ja petnud ennast jälle ära. Katsuse aja ~~pealt~~ tulnud kaks puna- ja sinna ulu alt viija pudru kaufi juure, teine üteld: see on pupp, teine jälle pole pupp, see on hään ja kui naad jaand katsunud, üteld naad perenaine on meid tänu tänapuud, tauris nätte tapud, pistame taa

põlema, — aga kas meid järele lähme küfins teine, teine vastand, et peime wana ratta rummu jisse, mis õues aja teivas on ja läinud jiss kakeksp minem a. Sulane tulnud kaafalt naaha, woadant ratta rummu järele ja teinud kaks para- ja d puunti waluris, mis rummu jisse makturnud. Tuba kannand ka warpi jelle peale põlema ja kui koiri ke hoone laupa tules olud, jist fulane rattarummule mis aja teivas olud, puundis ette ja wisand rummu tulese. Kuni kannand tules hüppama ja truffima ja läinud wiimaks pannudes lähse.

On wiist ühe pitrome juttu riismere, rahwa suust.